

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

Erkek - TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru no:28637/95)

NİHAİ KARARIN ÖZET ÇEVİRİSİ

13 Temmuz 2004

İŞLEMLER

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan (no:28637/95) başvuru no'lu davanın nedeni Türkiye Cumhuriyeti uyruklu Serdin Erkek ("Başvuran"), 20 Nisan 1995 tarihinde İnsan Hakları ve Temel Özgürlükleri Sözleşmesinin "AİHS" ("Sözleşme") 25. maddesi gereğince Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine "AİHM" yaptığı başvurdur.

Başvuran Mersin'de avukat olan Sn. H. Yılmaz tarafından temsil edilmiştir.

OLAYLAR

I. DAVA KOŞULLARI

1966 doğumlu başvuran Mersin'de ikamet etmektedir.

A. Olaylar

Mersin'de ticaretle uğraşan Cuma Akgün 10 Aralık 1992 tarihinde, Türk hukukunda yasaklanan terör örgütü PKK'nın, işlettiği dükkanın kapatılmasına ilişkin kararını yerine getirmeyi reddettiği gerekçesiyle kendisinden haraç istemeye gelen kişi hakkında polise bilgi vermiştir.

Başvuranın kardeşi Namık Erkek 19 Aralık 1992 tarihinde Mersin Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi görevlileri tarafından daha önceden kararlaştırılan yerde tutuklanarak göz altına alınmıştır. Başvuranın kardeşi Namık Erkek 1992 yılının 19 Aralık gününü 20 Aralık gününe bağlayan gece saat 3:00'e doğru Emniyet Müdürlüğü binasından firar etmiştir.

20 Aralık 1992 tarihinde saat 13:00'e doğru düzenlenen ve on bir görevli tarafından imzalanan olay tutanağında, Cuma Akgün'ün telefonla aranarak kendisinden istenilen haracı 19 Aralık 1992 tarihinde saat 13:30'a doğru portakal serasına bırakması yönünde talimat aldığı yer almaktadır. Polisler olay yerine gelerek haraççıları tutuklamak amacıyla tedbir almışlardır. Olay yerine gelen iki kişiden biri kaçmayı başarmış ancak başvuranın kardeşi tutuklanmıştır. Emniyet Müdürlüğüne götürülen başvuranın kardeşi, adresini bilmediği "Mardin'li Apo" adındaki kaçan kişinin, sözüm ona bir kişinin kendisine olan borcunu almak için kendisiyle beraber gitmek isteyip istemediğini sorduğunu belirtmiştir. Başvuranın kardeşi, bu kişinin portakal seralarının

yanındaki bir eve bir çok defa girip çıktığını belirtmiş ve polisler evin yerini göstermeyi önermiştir. Aralığın 19'unu 20'sine bağlayan gece saat 3:00'e doğru evin bulunduğu yerin yakınlarına gelindiğinde polisler şüphe çekmemek için başvuranın kardeşinin kelepçelerini çıkarmışlardır. Serbest kalan başvuranın kardeşi polisleri aniden iterek kendisini nehre atmıştır. Tutanakta, yapılan aramaların sonuçsuz kaldığı ve tehlike yaratmamak için polislerin silahlarını kullanmadıkları yer almaktadır. Sonuç olarak söz konusu evin portakal serasına ters istikamette bir uzaklıkta bulunduğu ortaya çıkarılmıştır.

Emniyet Müdürlüğü 21 Aralık 1992 tarihinde Mersin Cumhuriyet Savcısına söz konusu firar hakkında bilgi vermiştir.

Emniyet Müdürlüğü 23 Aralık 1992 tarihinde Emniyet Genel Müdürlüğüne firar ve firardan sorumlu görevliler hakkında idari soruşturma açılması konusunda bilgi vermiştir.

Başvuran, 28 Aralık 1992 tarihinde Cumhuriyet Savcılığı nezdinde kardeşinin akıbeti hakkında araştırma yapmıştır. Başvuran, kardeşinin tutuklanmasının ardından kendisinden hiç bir haber alamadığını belirtmiş ve Emniyet Müdürlüğünde yaptığı girişimlere rağmen kardeşi hakkında hiç bir bilgi alamamıştır.

28 Aralık 1992 tarihinde polisler tarafından dinlenen başvuran, kardeşinin on günden beri kayıp olduğunu ve firarı hakkında kendisine henüz şimdi bilgi verildiğini belirtmiştir.

Başvuran, doğduğu köyde oturan kardeşinin gidebileceği bazı yakınlarının adreslerini vermiştir.

Emniyet Müdürlüğü, 29 Aralık 1992 tarihli yazıyla Diyarbakır Emniyet Müdürlüğünden firarının yakalanması amacıyla o bölgede bulunan jandarmayla işbirliği halinde araştırmalar yapılmasını istemiştir.

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü, 8 Şubat 1993 tarihinde Emniyet Müdürlüğüne Namık Erkek hakkında arama müzekkeresinin çıkarıldığı yönünde bilgi vermiştir.

içişleri Bakanlığındaki aynı günün tarihini taşıyan bilgi notunda, Emniyet Müdürlüğü olayı anlatarak edinilen bazı bilgilere göre firarının başka bir bölgede bulunduğunu belirtmiştir.

B. Yerel Makamlar Tarafından Yürütülen Muhakeme Usulü

1. Polisler hakkında yürütülen disiplin soruşturması

Namık Erkek'in firarının hemen ardından, sorumlu on bir polis hakkında görevlerini yerine getirirken PKK üyesi olduğu sanılan kişinin firarına neden olan ihmallerinden dolayı disiplin soruşturması başlatılmıştır. Tetkik Şubesi Müdürü (soruşturmacı) soruşturmayı yürütmekle görevlendirilmiştir.

Soruşturmacı, 3 Mayıs 1993 tarihinde olay yerine gelmiş ve daha sonra gece geri gelmiştir.

Soruşturmacı görüş alanının kısıtlı olduğu ve bataklık alanının firara elverişli olduğu sonucuna varmıştır. Soruşturmacı güvenlik güçlerinin meydana gelebilecek tehlikeden kaçınmak amacıyla silahlarını kullanmadıklarını belirtmiştir. Olay yerinin bir krokisi çıkarılmıştır.

Mersin bölgesi Polis Disiplin Konseyi 27 Haziran 1993 tarihinde verdiği kararla dava koşullarında dosya unsurlarının dava konusu polisler hakkında ceza kararının verilmesine neden olamayacağı sonucuna varmıştır.

2. Polisler hakkında yürütülen ceza soruşturması

Başvuran, 20 Kasım 1994 tarihinde Cumhuriyet Savcılığında kardeşinin göz altına alınmasından sorumlu polisler hakkında şikayette bulunmuştur. Başvuran Emniyet Müdürlüğü'nün beyanlarının gerçeği yansıtmadığını öne sürmüştü ve kardeşinin göz altı sırasında maruz kaldığı işkencenin ardından öldüğünü savunmuştur.

Cumhuriyet Savcısı, 29 Mart 1995 tarihinde olayla ilgili olarak Emniyet Müdürlüğüne soru yönelmiştir.

Emniyet Müdürlüğü, 11 Nisan 1995 tarihinde Cumhuriyet Savcılığına başvuranın kardeşinin bir şantaj olayı çerçevesinde tutuklandığı, 1992 yılı Aralık ayının 19'unu 20'sine bağlayan gecede firar ettiği ve firardan sorumlu polisler hakkında idari soruşturmanın yürütüldüğü yönünde bilgi vermiştir. Bu bilgilere Polis Disiplin Konseyinin 27 Temmuz 1993 tarihli kararının bir kopyası da eklenmiştir.

Cumhuriyet Savcısı, 22 Ekim 1996 tarihinde Siirt ve Şanlıurfa Savcılıklarından firar hakkında iki polisin ifadelerinin alınmasını talep etmiştir.

Emniyet Müdürlüğüne gönderilen aynı tarihli yazıda, Cumhuriyet Savcısı dava konusu polisler hakkında yapılan çağrıyı yinelemiştir. Savcı daha önce dile getirdiği taleplerinin sonuçsuz kaldığını ortaya koyarak bu ilgisizliğin gerekçeleri hakkında bilgi talep etmiştir.

Cumhuriyet Savcılığı, 25 Ekim 1996 tarihinde söz konusu firarın ardından gelişen olaylar hakkında Adalet Bakanlığına bilgi vermiştir. Savcı Cuma Akgün'ün 30 Eylül 1993 tarihinde PKK üyesi kişilerce öldürüldüğünü ve davaya ilişkin soruşturmanın Konya Devlet Güvenlik Mahkemesi "DGM" Savcılığına devredildiğini belirtmiştir. Savcı PKK üyesi olduğu öne sürülen kişilerin verdiği beyanlara göre firarının Muş bölgesine gönderilmiş olabileceğini eklemiştir. Savcı son olarak başvuranın yaptığı şikayet üzerine polisler hakkında ceza soruşturmasının başlatıldığını ve polislerin dinlendiğini açıklamıştır.

16 Şubat 1998 tarihinde Cumhuriyet Savcısı dosya unsurlarının başvuranın kardeşinin göz altı sırasında öldürüldüğünü kanıtlamadığı gerekçesiyle muhakemenin men-i kararı almış ve başvuranın iddialarının bu yönde dayanaktan yoksun olduğuna kanaat getirmiştir. Savcı, Polis Disiplin Konseyinin 27 Temmuz 1993 tarihli kararına ve PKK üyesi olduğu öne sürülen kişilerin beyanlarına atıfta bulunarak ceza kovuşturmalarının başlatılmasını gerekli kılacak delil unsurunun bulunmadığı kanaatine varmıştır.

Dolayısıyla Cumhuriyet Savcısı, polislerin ithaf edildiği olayların, kanunen emredildiği

ve görev ihmali ele alan Türk Ceza Kanununun "TCK" 230. maddesi alanına girdiğine kanaat getirmiştir.

Hükümet, PKK üyesi olmakla suçlanan bazı kişilerin verdiği ifade tutanaklarını mahkemeye sunmuştur. Tutanaklardan şüphelilerden birinin haracı ödemediğinden dolayı Cuma Akgün'ün öldürülmesi emri verdiğini kabul ettiği anlaşılmaktadır. Bir diğer şüpheli ise, Namık Erkek'in firarının ardından silahlı mücadeleye katılmak için Muş bölgesine gönderildiğini duyduğunu belirtmiştir.

3. Başvuranın kardeşi hakkında yürütülen ceza muhakeme usulü

Cumhuriyet Savcısı 30 Aralık 1992 tarihinde, bir kimsenin bir şeyi işlemek veya işlemesine müsaade etmek ya da o şeyi işlememeye mecbur etmek için diğer bir kimseye şiddet veya tehdit kullanılmasını öngören TCK'nun 188§3 maddesine dayanarak başvuranın kardeşi hakkında dava açmıştır.

Mersin Ağır Ceza Mahkemesi 8 Ocak 1993 tarihinde ratione materiae yetkisizlik kararı almış ve dosyayı Malatya DGM'ye göndermiştir.

Malatya DGM, 13 Mayıs 1995 tarihinde başvuran hakkında tevkif müzekkeresi çıkarmıştır.

HUKUK AÇISINDAN

I. AİHS'NİN 2. MADDESİNİN İHLAL EDİLMESİ HAKKINDA

Başvuran, kardeşinin göz altı sırasında güvenlik güçlerinin uyguladığı işkence sonucunda öldüğünü savunarak AİHS'nin hiçbir maddesini öne sürmemiştir. AİHM, bu şikayeti AİHS'nin 2. maddesi bağlamında incelemiştir.

A. Tarafların İddiaları

1. Başvuran

Başvuran olaylar hakkındaki yorumunu aynı şekilde sürdürmüştür. Başvurana göre polisler tarafından düzenlenen olay tutanağının Hükümetin ileri sürdüğü firar iddiasını çürütmüştür. Başvuran ayrıca olay yeri krokisinin gerçeği yansıtmadığını savunarak bu bağlamda mahkemeye başka bir kroki sunmuştur.

2. Hükümet

Hükümet başvuranın iddialarının dayanaktan yoksun olduğunu ve AİHS'nin 2. maddesinin bu davada öne sürülemeyeceğini savunmuştur. Hükümete göre idari soruşturmanın sonucuyla beraber PKK üyesi olduğu öne sürülen ve haraç olayına kansan bazı kişilerin verdiği ifadeler başvuranın kardeşinin firarını doğrulamaktadır. Hükümet ayrıca " mağdur olarak nitelendirilebilecek bir kimsenin bulunmaması durumunda Sözleşme sistemi actio popularis sistemini tanımadığından Sözleşmenin 2. maddesinin birinci paragrafının uygulanmasını in abstracto kontrolünün düşünülmemeyeceğini" öne sürmüştür.

Hükümet, Namık Erkek'in kayboluşuna ilişkin soruşturma hakkında yetkililerin başvuranın iddialarına kayıtsız kalmadıklarına dikkati çekerek bu yönde, tahkikleri yürüttüklerini ve dosya unsurları ışığında muhakemenin men-i kararı aldıklarını savunmuştur.

B. AİHM'nin Yorumu

1. Namık Erkek 'in Kayboluşu

AİHM, AİHS'nin en önemli maddelerinden biri olan 2. maddenin 3. maddeyle beraber, Avrupa Konseyi 'ni oluşturan demokratik toplumların temel değerlerinden birine yer verdiğini hatırlatmıştır (Bkz. Çakıcı, §86, Finucane-İngiltere, no: 29178/95, §§ 67-71, 2003-Vff). Buna ilave olarak 2. maddenin ele aldığı korumanın önemini kabul eden AİHM'nin, yaşam hakkına ilişkin şikayetleri büyük bir dikkatle inceleyerek yorum getirmesi gerekmektedir (Bkz. Ekinci-Türkiye, no: 25625/94, §70, 18 Temmuz 2000).

AİHM, tarafların Namık Erkek'in güvenlik güçleri tarafından tutuklandığını kabul ettiğini ortaya koymuş ancak Sözleşmenin 2. maddesi bağlamında davaya ilişkin olaylardan çıkarılacak olan sonuçlar hakkındaki anlatımlar tümüyle farklılık göstermektedir.

AİHM, özellikle Hükümetin gerçekleştirilen adli soruşturmalar hakkındaki dava dosyasına koyduğu belgeler ve tarafların sunduğu görüşler ışığında ortaya çıkan soruların inceleyecektir. AİHM, delilleri değerlendirmek için "makul şüpheye yer vermeyen" delil kriterinden yararlanmıştır (Bkz. mutatis mutandis İrlanda-İngiltere, 18 Ocak 1978 tarihli karar, seri A, no: 25, s. 64-65, §§ 160-161). Buna benzer bir delil ancak emareler demetinin veya yeterince önemli, kesin ve birbiriyle uyumlu çürütülmemiş karinelerin sonucu olabilir (Bkz. Abdurrahman Orak-Türkiye, no: 31889/96, § 69, 14 Şubat 2002).

Bu durumda, AİHM, işbu davaya ilişkin olayların, o dönemde ülkenin bazı bölgelerinde yürürlükte olan olağanüstü halin uygulanmadığı şehir olan Mersin'de meydana geldiğini hatırlatmıştır.

AİHM, soruşturma dosyasında bulunan unsulardan başvuranın kardeşinin 19 Aralık 1992 tarihinde tutuklanarak göz altına alındığını ve 20 Aralık 1992 tarihinde saat 3:00'e doğru olay yerine götürülürken firar ettiğinin ortaya çıktığını kaydetmiştir. Firann hemen ardından yapılan araştırmalar sonuçsuz kalmıştır. AİHM ayrıca, Cumhuriyet Savcısıyla beraber Emniyet Genel Müdürlüğü'nün hemen olay hakkında bilgilendirildiğini ve şartların firara müsait olduğu sonucunun ortaya çıktığı bir idari soruşturmanın yürütülmüş olduğunu kaydetmiştir.

AİHM, başvuranın iddialarının somut ve kanıtlanabilecek olaylara dayanmadığını ve hiçbir tanık ifadesiyle veya başka bir delil unsuruyla inandırıcı bir şekilde desteklenmediğini ortaya koymuştur. Bu koşullarda, AİHM, başvuranın kardeşinin güvenlik güçleri tarafından uygulanan şiddetin ardından öldüğü sonucunun, iddia ve spekülasyon olmaktan çıkıp güvenilir birer gösterge olacağı kanaatine varmıştır. Ancak AİHM, elinde bulunan kanıt unsurlarının benzeri bir sonucu destekleyecek nitelikte bir göstergeyi içermediği görüşündedir.

Buradan yola çıkarak AİHS'nin 2. maddesinin bu bağlamda hiç bir ihlali oluşmamıştır.

1. Yürütülen araştırmaların niteliği hakkında*

AİHM, "kendi yetki alanları içinde bulunan herkese bu Sözleşmede açıklanan hak ve özgürlükleri tanıır" hükmünü içeren AİHS'nin 1. maddesi gereğince devletin üzerine düşen genel yükümlülük ile beraber 2. maddenin güvence altına aldığı yaşam hakkını koruma zorunluluğu, zor kullanmanın ardından bir kimsenin ölümüne yol açıldığında etkili bir soruştırma yürütmeyi gerekli kılmaktadır (Bkz. mutatis mutandis, McCann ve diğerleri-İngiltere, 27 Eylül 1995 tarihli karar, seri A, no: 324, s. 49, § 161 ve Kaya, s. 329, §105).

AİHM, yukarıda açıklanan zorunluluğun sadece devlet görevlilerin bir kimsenin ölümüne neden olduğu durumlarda geçerli olmadığının altını çizmiştir. Yetkililerin sadece ölüm hakkında bilgisi olması bile ipso facto 2. maddeden gelen olayın meydana geldiği şartlar hakkında etkili bir soruştırma yapma zorunluluğunu doğurmaktadır (Bkz. mutatis mutandis, Ergi-Türkiye, 28 Temmuz 1998 tarihli karar, 1998-IV, s.1778, §82, Yaša, s.2438, § 100, ve Hugh Jordan-İngiltere, no:24746/94, §§ 107-109,2001-IH).

Ayrıca AİHM, soruşturmanın asgari etkililik kriterine cevap verecek araştırmanın niteliği ve derecesinin dava koşullarına bağlı olduğuna kanaat getirmiştir. Araştırmanın niteliği ve derecesi uygun olayların tümüne dayanarak ve soruştırma işlemindeki uygulamalar göz önünde bulundurularak değerlendirilmektedir. Dolayısıyla meydana gelebilecek değişik durumları sadece soruştırma eylem listesine veya diğer basit kriterlere indirgemek mümkün değildir (Bkz. mutatis mutandis, Velikova-Bulgaristan, no: 41488/98, §80, 2000-VI).

İşbu durumda ön soruştırmadan sorumlu yetkililerin ve yetkili savcılığın olayın ardından yaptığı girişimler tartışmaya meydan vermemektedir.

AİHM, başvurunun kendilerine ilan edilmesinin ardından Hükümetin soruştırma dosyasının bir kopyasıyla beraber soruşturmanın gidişatı hakkında bilgi temin ettiğini kaydetmiştir.

Bu unsurlardan başvuranın firarının hemen ardından firardan sorumlu polisler hakkında görev ihmalî nedeniyle disiplin soruşturmasının başlatıldığı anlaşılmaktadır. Soruştırma Emniyetin Tetkik şubesi Müdürü tarafından yürütülmüştür. Mersin bölgesi Polis Disiplin Konseyi 21 Temmuz 1993 tarihinde, soruştırma sonuçlarına dayanarak dosya unsurlarının disiplin cezası karan almaya yeterli olmadığı sonucuna varmıştır.

AİHM, ceza soruşturması hakkında 20 Kasım 1994 tarihinde başvuran tarafından yapılan şikayetin ardından Cumhuriyet Savcısının ön soruştırma yaptığını gözlemlemiştir. Cumhuriyet Savcısı Mersin Emniyet Müdürlüğünde olay hakkında soruştırma yapmış ve itham edilen polisleri beyanlarını almak üzere savcılığa celp etmiştir. Bu yönde AİHM, Cumhuriyet Savcısının 22 Ekim 1996 tarihinde Siirt ve şanlıurfa Savcılıklarından firar hakkında iki polisin ifadelerinin alınmasını istemiştir. Aynı gün Emniyet Genel Müdürlüğünün yazısında daha önceki taleplerinin sonuçsuz kalması durumunda itham edilen polisler hakkında yapılan çağrıyı yinelemiş ve bu ilgisizliğin gerekçeleri hakkında bilgilendirilmesini talep etmiştir.

AİHM, soruştırma dosyasında bulunan unsurlardan polislerin beyanlarının alındığının anlaşıldığını ortaya koymuştur. Sonuç olarak 16 şubat 1998 tarihinde yani şikayetin

yapıldığı tarihten yaklaşık üç yıl üç ay sonra, Cumhuriyet Savcısı, başvuranın iddialarını destekleyecek delilin bulunmaması nedeniyle muhakemenin men-i kararı almıştır. Cumhuriyet Savcısı, Polis Disiplin Konseyinin polisler hakkında ceza kararının alınmasına gerek olmadığına kanaat getirdiğini ve PKK'nın üyesi olduğu öne sürülen kişilerin verdiği beyanatlara göre firarının bu örgüt tarafından Muş bölgesine gönderilmiş olduğunu ortaya koymuştur.

AİHM, Cumhuriyet Savcısının itham edilen polisleri dinlemediği ve muhakemenin" men-i kararı almak için PKK üyesi olduğu öne sürülen kişilerin beyanları ve 27 Temmuz 1993 tarihli Disiplin Konseyi kararıyla yetindiği sonucuna varmıştır. Bu bağlamda AİHM, bu muhakemenin men-i kararının polis tarafından yürütülen bir soruşturmaya dayandığını kaydetmiştir.

AİHM, dava koşullarında, başvuranın kardeşinin kayboluşundan direk olarak sorumlu tutuldukları göz önünde bulundurulduğunda polislerin bağımsız bir organ tarafından dinlenilmesinin büyük bir önem taşıdığına altını çizmiştir.

AİHM, yetkililerin başvuranın beyanları karşısında duyarsız kalmadıklarını söylemekle birlikte, Cumhuriyet Savcısının yürüttüğü soruşturmanın eksik olduğuna kanaat getirmiştir. Sonuç olarak AİHM, Savunmacı Hükümetin başvuranın kardeşinin kaybolma koşulları hakkında uygun ve etkili soruşturma yürütme yükümlülüğünü yerine getirmediği sonucuna varmıştır.

Bu bağlamda Sözleşmenin 2. maddesi ihlal edilmiştir.

II. SÖZLEŞMENİN 41. MADDESİNİN UYGULANMASI HAKKINDA

Sözleşmenin 41. maddesi gereğince,

A. Tazminat

Başvuran maddi ve manevi tazminat talebinde bulunmamıştır. Ancak, başvurusunu yaptığı aşamada 1 000 000 Amerikan Doları tutarında maddi ve manevi zarara uğradığını iddia etmiştir.

AİHM, maddi tazminat konusunda başvuranın, kardeşinin ölümünden doğacak gelir kaybına uğradığına dair kanıt gösteremediğini dolayısıyla bu bağlamda tazminat verilmesi için bir neden bulunmadığına kanaat getirmiştir.

AİHM, başvuranın, sadece ihlalin bulunduğu sonucuyla tazmin edilemeyecek bir manevi zarara uğramış olabileceğini kabul etmiştir. AİHM, hakkaniyete uygun karar olarak başvurana manevi tazminat adı altında 10 000 euro verilmesine karar vermiştir.

B. Masraf ve Harcamalar

Başvuran masraf ve harcamalara ilişkin hiç bir talepte bulunmamıştır.

Hükümet görüş bildirmemiştir.

AİHM, konuya ilişkin elinde bulunan unsurları ve içtihatı göz önünde bulundurarak bu bağlamda başvurana herhangi bir miktarın ödenmesi için bir neden bulunmadığına kanaat getirmiştir.

C. Temerrüt faizi

AİHM, gecikme faiz oranının %3 'lük bir faiz oranı uygulayan Avrupa Merkez Bankasının marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına dayandırılmasının uygun olacağına karar vermiştir.

BU SEBEPLERDEN ÖTÜRÜ MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE

AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edilerek başvuranın kardeşinin öldürüldüğü iddiasının ortaya konulmadığına;

Savunmacı Hükümetin etkili soruşturma yürütme zorunluluğunu yerine getirmeden eksiklik bulunması nedeniyle AİHS'nin 2. maddesinin ihlal edildiğine;

a) a) Bu kararın, AİHS'nin 44§2 maddesine göre kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek KDV ve pul, harç ve masraflarla birlikte, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden TL'sına çevrilmek üzere manevi tazminat için Savunmacı Hükümetin 10 000 EUR'yu (on bin euro) başvurana ödemesine;

b) b) Belirtilen süre bitiminden ödemenin yapıldığı tarihe kadar geçen süre için, yukarıda belirtilen tutara, Avrupa Merkez Bankasının kredi faiz oranına yüzde üç puan eklenmek suretiyle gecikme faizi uygulanmasına;

Hakkaniyete uygun tazminata ilişkin diğer taleplerin reddine oy birliğiyle karar vermiştir.

İşbu karar Fransızca olarak verilmiş ve 13 Temmuz 2004 tarihinde, İçtüzüğü'nün 77.maddesinin 2.ve 3. fıkraları uyarınca"yazılı olarak tebliğ edilmiştir.